

Je-dnou při - jde Bo-ží den, při-jde sla - vný no-vý den,
 v kte-rém o - bklo-pí mne zář, smím po - hle - dět Pá-nu v tvář.
 Když On při - jde v o-bla-cích, se-tře sl - zy z o - čí mých.
 Sla-vný den bu - de ten Bo - ží den.
 Pl-ný slá - vy bu-de den, když můj Je - žíš na tu zem
 při-jde zas a je-ho tvář u-zří, kdo za-chrá-něn včas.
 Vlož i ty svou ru-ku dnes v je-ho, dej se Je-mu věst,
 pak i tvým bu - de ten sla - vný den!

JEDNOU PŘIJDE BOŽÍ DEN

2. Pán tě čeká, chce být tvým Spasitelem jediným, / nemáš pokoj,
nemáš klid, než se Mu dáš zachránit. / Zasvěť život Ježíši, On tvé
prosby vyslyší! / Také ty radost v Něm můžeš mít. / Plný slávy
bude den, když můj Ježíš na tu zem / přijde zas a jeho tvář uzří,
kdo zachráněn včas. / Vlož i ty svou ruku dnes v jeho, dej se
Jemu vést, / pak i tvým bude ten slavný den!

*Toto vám říkáme podle slova Páně:
My živí, kteří se dočkáme příchodu Páně,
zesnulé nepřededeme.
Zazní povel, hlas archanděla
a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí
z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu,
vstanou nejdříve; potom my živí,
kteří se toho dočkáme,
budeme spolu s nimi uchvázeni
v oblacích vzhůru vstříc Pánu.
A pak už navždy budeme s Pánem.*

1Te 4,15–17